

Și chiar de zac demoni în mine

Lucian-Horațiu Hînsa

Ideal de biruință
Oglindit în flori de prisosință-
Cu tine am luptat în van,
Vis măreț, nepământean.

În veci, în veci voit-am să m-ascund
De întunericul cel din afund,
Însă ceea ce simt astăzi,
Ceea ce pătrund cu noaptea minții mele
Poate naște-n ceruri stele-
Căci astăzi te ador,
Demon trist, rătăcitor.

Multă vreme te-am ascuns.
Te-am ascuns în tainice dureri
Prefăcute-n nori tomnatici de plăceri-
Dar am reușit să regăsesc tot ce este negru,
tot ce este de blamat,
tot ce e neafirmat,
Și-n ecouri sincere și anodine
Cerul mi-am înseninat.

Omul este schimbător,
În țărână prinzător.
Dar în vis cuprinzător el știe-
Viața ce-i? O nebunie!
Demonii mereu veghează
Peste inima ce se pretează
Pentr-un suflet cald și sfânt
O lumină ce-ar aprinde veșnic chiar și recele mormânt.

Dar astăzi eu, astăzi,
Colind zarea neîncetat
Ocrotind tot ce mi-e dat,
Apărându-mi calea dulce
Orișiunde ea m-ar duce.

Și chiar de zac demoni în mine
Știu că sunt doar un fragment
Dintr-un suflet element
Al dezordinii divine.